

Nr 371

Av herr **Hedin m. fl.**, om viss rätt för jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse till avdrag vid beskattningen.

(Lika lydande med motion nr 299 i Första kammaren)

Det svenska jordbruket befinner sig tekniskt sett på en mycket hög effektivitetsnivå och kan i detta avseende väl mäta sig med de mest avancerade jordbruksområdena i världen. Effektiviteten måste emellertid ständigt förbättras dels för att ge jordbrukets utövare och anställda möjlighet att följa med i den allmänna standardutvecklingen i vårt land, dels för att kunna konkurrera med andra länders jordbruksproduktion trots att vår levnadsstandard och våra produktionskostnader är höga i jämförelse med dessa.

Det svenska jordbruket står därvid som näring i full paritet med svensk industri, som enbart genom utbyggd konkurrenskraft på sikt kan bevara vårt ekonomiska försprång. En väsentlig förutsättning för att nå dessa mål är den forskning, försöks- och utvecklingsverksamhet som industrien bedriver inom eget företag. Fusionering, storleksrationalisering och samverkan mellan intressegrupper har där skapat de produktionsvolymerna som erfordras som underlag för att kunna bära dessa kostnader och ekonomiskt utnyttja dem.

För jordbruket är det lika angeläget som för industrien att med utnyttjande av näringens egna resurser föra utvecklingsarbetet vidare. Effektiviseringssträvandena måste rikta sig mot såväl det enskilda jordbruket, för utvecklande av effektivare produktionsmetoder och bättre hjälpmedel, som mot varornas uppsamling, förädling och marknadsförande.

Med all respekt för den forskning som sker med medel som ställs till förfogande av det allmänna är det liksom för industrien angeläget att jordbruksnäringen själv satsar ekonomiska och personella resurser för detta utvecklingsarbete.

Det egentliga utvecklingsarbetet kan inte med framgång utföras inom så små enheter som det enskilda jordbruket. Även de lokala ekonomiska föreningarna, som på detta område närmast skulle kunna företräda producentintresset, är för små för att i egen regi kunna påtaga sig annat än mera perifera uppgifter. Riksorganisationerna inom jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse skulle däremot ha förutsättning att angripa dessa problem på en med industrien jämförbar bas. Den erforderliga kapitalbildningen och den årliga kostnadstäckningen för ett sådant arbete måste

självfallet ytterst bäras av den samlade jordbruksproduktionen men bör lämpligen kunna tillskjutas av primärorganisationerna genom beslut av medlemmarna. För närvarande erhåller emellertid dessa organisationer icke skattemässig avdragsrätt för sådana kostnader. Jordbruket kommer härigenom som näring i ett avgjort sämre läge än storföretagen inom industri eller handel vilka inom företaget eller koncernen utan skattebelastning kan lösa dessa produktiva uppgifter.

Vi ser det som utomordentligt angeläget att denna fråga blir löst och hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan översyn av skattelagstiftningen att jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse medgives avdragsrätt för kostnader för forsknings- och annat utvecklingsarbete inom jordbruket.

Stockholm den 27 januari 1965

Carl Eric Hedin

Carl-Wilh. Lothigius

Jöns Nilsson
i Bästekille

Rolf Eliasson
i Moholm

Nr 372

Av herr **Martinsson m. fl.**, *angående beskattningen av de handikappades organisationer m. fl.*

(Lika lydande med motion nr 300 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1965

Bo Martinsson

Sven Hammarberg

Anna-Greta Skantz